



تبیین حقوق مسافران خطوط هوایی در صورت بروز سانحه هوایی در قوانین ایران و بین

الملل

احمد احمدی^۱، سیامک کریم زاده^۲، محمدرضا فلاح^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق دانشگاه شاهد (shadiraz@yahoo.com)

۲- استادیار و عضو هیئت علمی گروه حقوق دانشگاه شاهد

۳- استادیار و عضو هیئت علمی گروه حقوق دانشگاه شاهد

خلاصه

با تصویب مقررات کنوانسیون ورگرد ۱۹۶۱، مقررات یکسراسری در کشورهای جهان ایجاد شد. براساس این کنوانسیون، چنانچه در جریان حمل و نقل هوایی، خسارتی به مسافر وارد گردد، شرکت هواپیمایی مسئول شناخته شده و باید خسارت را جبران نماید. تاخیر در حمل مسافر نیز معمول دربارت خسارتی محسوب می‌گردد و در این مورد نیز همچون صدمه به جان مسافر، برای مقصدی حمل و نقل مستقیم بدون تقصیر در نظر گرفته شده است. در حمله‌ی وارده، جبران خسارت وارده توسط شرکت هواپیمایی، برپایه مبالغ محدودی استوار است. پروتکل ۱۹۷۵، بعضی مقررات در خصوص مستثنیات شرکت‌های هواپیمایی را اصلاح کرده است. اما برخی از کشورهای با عدم پذیرش آن، با تعدیل یکسری قواعد نامتوازن نامتوازن چند جانبه، کنوانسیون ورگرد را با اصلاحیه‌ای به نام «مراعاتنامه مونترال ۱۹۹۸» اجرا می‌کنند که به این صورت مخصوص مقررات یکسراسری ایجاد شده توسط کنوانسیون ورگرد تا حد زیادی تعدیل شده است. اما در حمله‌ی حمل و نقل هوایی داخلی ایران، اولین مدنی و تجارتی، به دلیل عدم تناسب با نیازهای جدید و به روز حمل و نقل هوایی، پاسخگویی اختلافات عظیم قرارداد نبود. بنابراین مجلس شورای اسلامی در مورده‌ی ۱۳۹۱/۱۵/۱۱ با تصویب قانون تعیین حدود مستثنیات شرکت‌های هواپیمایی ایرانی در خصوص پروازهای بین‌المللی مقررات کنوانسیون ورگرد را لازم الاجرا دانست و در خصوص پروازهای داخلی، حمل و نقل مسافران را معمول مقررات تعیین مجازات اسفلی و حمل و نقل یار و اتالیق را به مقررات کنوانسیون ورگرد ارجاع داد.

کلید واژه ها: مسئولیت مدنی، مسافر، کنوانسیونهای بین‌المللی، شرکت های هواپیمایی.

۴۵۸۵۰

مواهبها دستگامی است که به کمک واکش مالی هوا در برابر سطح زمین، خود را در جوینگ می‌دارد (نضایی بیگدلی، ۱۳۸۴). معمولاً اشخاص برای جلبجایی خود با کالایشان ترجیح می‌دهند که از مواهبها به عنوان سریع ترین و امن ترین وسیله‌ی حمل و نقل بهره ببرند. به طور کلی وسایل حمل و نقل سریع به همان اندازه که زندگی را گران ساخته و در رفاها هر چه بیشتر اشخاص تأثیر به سزایی گذاشته، خطرآفرین نیز می‌باشند. نگاهی به شمار تلفات ناشی از حمل و نقل نشان می‌دهد که تا چه اندازه بحث از مسئولیت در این باره اهمیت دارد.